

Arrest

nr. 347 719 van 3 juni 2026
in de zaken RvV X / II en RvV X / II

In zake: RvV X / II: X

RvV X / II: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. KAYIMBA KISENGA
Auguste Reyerslaan 106
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Franse (alias: Kameroense) nationaliteit te zijn, op 14 december 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, thans de Minister van Asiel en Migratie, van 4 december 2023 tot terugnrijving (bijlage 11) (RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Franse (alias: Kameroense) nationaliteit te zijn, op 4 maart 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, thans de Minister van Asiel en Migratie, van 22 februari 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) (RvV X).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gezien het arrest nr. 298 622 van 13 december 2023 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, gericht tegen de terugnrijving van 4 december 2023, werd verworpen.

Gelet op de beschikkingen van 15 januari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2026.

Gehoord de verslagen van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord in de zaak X de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat P. KAYIMBA KISENGA verschijnt voor de verzoekende partij.

Gehoord in de zaak X de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat P. KAYIMBA KISENGA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die loco advocaat M. DUBOIS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 december 2023 bood verzoekster zich aan bij de grenspolitie van de nationale luchthaven, komende vanuit Douala (Kameroen).

Op 4 december 2023 nam de grenscontroleambtenaar de beslissing tot terughrijving.

Dit is de bestreden beslissing in zaak RvV X, die luidt als volgt:

"(...)

Op 4/12/2023 om 05:24 uur, aan de grensdoorlaatpost DAC LPA BRU-NAT GC/WR, Luchthaven ZAVENTEM,

werd door ondergetekende (...) Inspecteur

~~de heer~~/mevrouw:

achternaam Y. voornaam J. S.

geboren op (...)1972 te B. geslacht (m/v) vrouw

die de volgende nationaliteit heeft KAMEROEN wonende te houder van het document nummer afgegeven te op

houder van visum nr van het type afgegeven door

geldig van tot

voor een duur van dagen, met het oog op:

afkomstig uit Douala met SN203 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en):

X (A) Is niet in het bezit van een geldig reisdocument / van geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Reden van de beslissing: HET DOOR BETROKKENE GEBRUIKTE REISDOCUMENT WORDT VAN VALSHEID BETICHT EN WORDT GERECHTELIJK IN BESLAG GENOMEN.

BETROKKENE BESCHIKT DUS NIET MEER OVER ENIG GELDIG REISDOCUMENT.

Dossiernummer. HV(...)/2023

X (B) Is in het bezit van een frauduleus bekomen reisdocument (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Reden van de beslissing: Document: paspoort Frankrijk (...), Vervalsing: FRAUDULEUS BEKOMEN

X (C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Reden van de beslissing: Betrokkene heeft geen Schengenvisum of verblijfsdocument.

Zie pv HV.55.(...)

(...)"

Op 11 december 2023 diende verzoekster tegen deze beslissing een vordering tot schorsing in van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Bij arrest nr. 298 622 van 13 december 2023 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dit beroep. In dit verzoekschrift werd

geen middel ontwikkeld op grond van artikel 3 van het EVRM, noch werd enigszins op de medische situatie van verzoekster gewezen.

Op 14 december 2023 werd de voorziene repatriëring op 16 december 2023 van verzoekster geannuleerd om medische redenen.

Op 20 december 2023 stelde de centrumarts dat verzoekster wegens medische redenen niet mag verwijderd worden, er een consultatie was voorzien op 1 februari 2024 en een nieuwe evaluatie van het medisch bezwaar werd voorzien op 6 februari 2024.

Op 21 februari 2024 stelde de centrumarts dat verzoekster om medische redenen niet met het vliegtuig mag reizen tot 29 maart 2024, dat zij op 28 maart 2024 op onderzoek moest komen en dat een nieuwe evaluatie werd voorzien op 2 april 2024.

Op 21 februari 2024 beval de raadkamer de vrijlating uit het gesloten centrum van verzoekster.

Op 22 februari 2024 nam de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, thans de Minister van Asiel en Migratie, de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Dit is de bestreden beslissing in zaak RvV X, die luidt als volgt:

"(...)

Betrokkene werd gehoord door de politie van Nationale Luchthaven te Zaventem op 04.12.2023 en in deze beslissing werd rekening gehouden met haar verklaringen.

Aan de Mevrouw, die verklaart te heten:

Naam: Y.

Voornaam: J. S.

Geboortedatum: (...)1972

Geboorteplaats: R.

Nationaliteit: Kameroen

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen,

- tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

- tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten,

uiterlijk op 23.03.2024

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de wet') en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

X 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten.

Betrokkene beschikt niet over enig geldig reisdocument. Het gebruikte paspoort van Frankrijk staat SIS geseind art.38.2 en werd door de Belgische Federale Politie te luchthaven Zaventem gerechtelijk in beslag genomen op 04.12.2023. Zij is niet in het bezit van een ander document dat haar de toegang tot het grondgebied verleent.

(...)

Indien betrokkene geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar het adres van betrokkene begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of betrokkene daadwerkelijk vertrokken is van zodra de termijn van het bevel

*om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien betrokkene nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politierechtspraak en vasthouding met het oog op verwijdering.
(...)"*

2. Over de rechtspleging

De Raad acht het in casu omwille van de goede rechtsbedeling aangewezen om beide zaken te voegen, aangezien dit bevorderlijk is voor het passend regelen van de geschillen (naar analogie RvS 4 augustus 1997, nr. 67.627).

3. Onderzoek van het beroep aangaande het bevel om het grondgebied te verlaten van 22 februari 2024 in zaak RvV X.

In het tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM).

Ze licht het middel toe als volgt:

"Quant à la violation de l'article 3 de la convention européenne des droits de l'homme

Attendu que l'article 3 de la CEDH dispose que « Nul ne peut être soumis à la torture ni à des peines ou traitements inhumains ou dégradants ».

Que cet article consacre l'une des valeurs fondamentales de toute société démocratique et prohibe en termes absolus la torture et les traitements inhumains ou dégradants quels que soient les circonstances et les agissements de la victime (jurisprudence constante : voir p.ex. Cour EDH 21 janvier 2011, M.S.S./ Belgique et Grèce, § 218).

Que la Cour EDH a déjà considéré que l'éloignement par un Etat membre peut soulever un problème au regard de l'article 3 de la CEDH, et donc engager la responsabilité d'un État contractant au titre de la Convention, lorsqu'il y a des motifs sérieux et avérés de croire que la partie requérante courra, dans le pays de destination, un risque réel d'être soumise à des traitements contraires à l'article 3 de la CEDH. Cet article implique donc l'obligation de ne pas éloigner la personne en question vers ce pays (voir : Cour EDH 4 décembre 2008, Y./Russie, § 75, et les arrêts auxquels il est fait référence ; adde Cour EDH 26 avril 2005, Mue/Turquie, § 65).

Que la Cour EDH a jugé que, pour vérifier l'existence d'un risque de mauvais traitements, il y a lieu d'examiner les conséquences prévisibles de l'éloignement de la partie requérante dans le pays de destination, compte tenu de la situation générale dans ce pays et des circonstances propres au cas de la partie requérante (voir : Cour EDH 4 décembre 2008, Y./Russie, § 78 ; Cour EDH 28 février 2008, Saadi /Italie, §§ 128-129 ; Cour EDH - 30 octobre 1991, Vilvarajah et autres/Royaume-Uni, § 108 in fine).

Que la partie adverse doit se livrer à un examen aussi rigoureux que possible des éléments indiquant l'existence d'un risque réel de traitement prohibé par l'article 3 de la CEDH (Cour EDH 21 janvier 2011, M.S.S./Belgique et Grèce, §§ 293 et 388) Qu'il ressort des informations sur le pays de la requérante que la situation sanitaire ne permet de garantir les soins médicaux adéquats.

Qu'en effet, la prise en charge de ces pathologies est problématique, l'accès aux soins de santé étant limité.

Que la partie adverse indique dans la décision querellée vouloir renvoyer la requérante vers le Cameroun.

Que cette décision ne tient aucunement compte de l'état de santé de la requérante.

Que le Médecin qu'il a consulté dernièrement indique :

Mme J. qui est VIH-positive, est suivie par le Dr (...) (ZNA Stuivenbera [sic]) et son médecin généraliste, le Dr R. Elle a été diagnostiquée en 2019 à l'Hôpital Saint Pierre et est traitée par une thérapie antirétrovirale combinée avec Biktarvy depuis 2021. Un test de laboratoire du 7 décembre 2023, prescrit

par le médecin du centre, a confirmé une charge virale augmentée de 257 copies/ mL. Mme J. rapporte avoir arrêté son traitement antirétroviral depuis son arrivée à Caricole le 4 décembre 2023.

Actuellement, elle présente :

- Des épisodes de palpitations à différents moments de la journée, avec dyspnée d'effort et constriction thoracique notés depuis décembre 2023.
- Des vertiges survenant plusieurs fois par semaine.
- Des céphalées bilatérales.
- Une fatigue chronique.

[...]

Conclusions :

L'état de santé de Mme Y. nécessite des soins médicaux spécialisés actuellement indisponibles dans l'établissement de détention. Son statut VIH non traité compromet gravement sa santé, la rendant plus susceptible aux infections opportunistes et à d'autres complications potentiellement mortelles. Cela pose non seulement un risque significatif pour sa propre santé, mais constitue également un risque infectieux pour les autres résidents et le personnel du centre.

En plus des soins VIH, elle nécessite une évaluation cardiologique pour son hypertension et une évaluation supplémentaire pour déterminer l'origine de ses palpitations et de sa dyspnée.

Une évaluation par un spécialiste des vertiges est également nécessaire pour déterminer si ses vertiges sont d'origine neurologique ou ORL.

Je suis profondément préoccupé par le manque de réponse médicale appropriée à ses conditions à Caricole, en particulier l'interruption de son traitement antirétroviral. Elle a également manqué son rendez-vous avec le Dr P. B. le 28 décembre 2023.

De plus, il est évident que ses conditions actuelles de détention sont une source de stress qui aggrave sa santé, tant psychologiquement que physiquement. A cet égard, mon examen médical confirme que la santé de Madame Y. n'est pas compatible avec son confinement actuel.

Je demande respectueusement que l'état de santé de Mme Y. soit pris en considération de manière appropriée. Je reste à disposition pour toute information supplémentaire et vous adresse mes meilleures salutations ».

Qu'en conséquence, il apparaît que l'Office des Etrangers ne s'est pas livré à un examen en profondeur de la situation de la requérante vis-à-vis du prescrit de l'article 3 de la CEDH. En ayant l'intention de la renvoyer Cameroun, il l'exposera certainement à des traitements inhumains ou dégradants."

Verzoekster wijst erop dat artikel 3 van het EVRM een van de fundamentele waarden van een democratische samenleving behelst en in absolute termen foltering of een onmenselijke of vernederende behandeling verbiedt. Het EHRM heeft reeds geoordeeld dat de verwijdering van het grondgebied van een lidstaat een probleem kan opleveren in de zin van artikel 3 van het EVRM en de verantwoordelijkheid van de betrokken staat kan genereren wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de verzoekende partij in het land van bestemming een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. In dat geval verbiedt artikel 3 van het EVRM de terugkeer van de persoon naar dat land. Teneinde het risico op een slechte behandeling te beoordelen, moeten de voorzienbare gevolgen van de verwijdering naar het land van bestemming onderzocht worden, rekening houdend met de algemene situatie in dat land en de omstandigheden eigen aan de verzoekende partij. Daarom moet de gemachtigde een zo grondig mogelijk onderzoek voeren van de elementen die een indicatie kunnen zijn van een reëel risico op een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling.

Volgens verzoekster is de toegang tot gezondheidszorg in Kameroen gelimiteerd. In de bestreden beslissing wordt volgens verzoekster geen rekening gehouden met haar gezondheidstoestand.

Vervolgens citeert verzoekster uitgebreid uit een medisch certificaat. Verzoekster vervolgt dat de gemachtigde geen zo grondig mogelijk onderzoek van artikel 3 van het EVRM heeft gedaan.

Beoordeling

Artikel 3 van het EVRM luidt als volgt:

“Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.”

Wat de schending van artikel 3 van het EVRM betreft, moet verzoekster doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Zij moet deze beweringen staven met een begin van bewijs. Zij moet concrete, op haar persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM.

Zoals verzoeker aanvoert, rust er op de gemachtigde bij het nemen van een verwijderingsbeslissing de plicht om een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te verrichten van gegevens die wijzen op een reëel risico van een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling, waarvan hij kennis had of had moeten hebben op het ogenblik dat hij de bestreden beslissing trof (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 293 en 388).

In casu stelt de Raad vast dat uit het administratief dossier veelvuldig blijkt dat eens nadat de Raad in zijn arrest nr. 298 622 van 13 december 2023 het schorsingsverzoek tegen de in zaak X bestreden terugdrijving had verworpen, de centrumarts van het gesloten centrum waarin verzoekster verbleef zich herhaaldelijk heeft verzet tegen de terugkeer en verwijdering van verzoekster. Ook al kan niet blijken dat het specifieke medisch attest waaruit verzoekster citeert reeds voorlag bij de gemachtigde op 22 februari 2024, ogenblik van het nemen van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, blijkt wel dat de gemachtigde op de hoogte was van de ernstige gezondheidssituatie van verzoekster. Op 20 december 2023 gaf de centrumarts van het gesloten centrum geen fit to fly-advies. Hij wees op de noodzaak van een medische consultatie op 1 februari 2024 en een nieuwe evaluatie op 6 februari 2024. Op 16 februari 2024 bleef de centrumarts bij zijn standpunt en werd een nieuwe evaluatie voorzien op 23 februari 2024. Op 21 februari 2024, daags voor het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, bleef de centrumarts bij zijn standpunt, wees hij op de lopende behandeling, die een bezwaar vormt tegen de verwijdering, en wees hij op de nood aan een nieuwe evaluatie die werd voorzien op 2 april 2024. Ondertussen had ook de raadkamer op 21 februari 2024 de vrijlating van verzoekster uit het gesloten centrum bevolen.

Ondanks deze gang van zaken moet de Raad vaststellen dat in het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten op geen enkele wijze wordt rekening gehouden met de gezondheidstoestand van verzoekster, zoals zij terecht aanvoert. Het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten steunt op het enkele motief dat verzoekster niet over enig geldig reisdocument beschikt. Nochtans blijkt uit de aanhef van artikel 7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) dat de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 9°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten moet afgeven “*onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag*”. Artikel 3 van het EVRM is een dergelijke meer voordelige bepaling vervat in een internationaal verdrag.

In casu blijkt geen zorgvuldige beoordeling in het licht van artikel 3 van het EVRM.

Een schending van artikel 3 van het EVRM, in de zin dat dit een zorgvuldig onderzoek impliceert, wordt aangenomen.

In de nota met opmerkingen merkt verweerder zelf op dat door de centrumarts op verschillende tijdstippen werd vastgesteld dat verzoekster omwille van haar medische situatie niet gedwongen van het grondgebied kon verwijderd worden. Hij erkent eveneens dat verzoekster ondertussen werd vrijgesteld. Hij stelt wel dat verzoekster niet aantoonde dat ze haar medische opvolging niet kan volgen, zodat een schending van artikel 3 van het EVRM niet is aangetoond. Hiermee weerlegt verweerder niet dat de gemachtigde bij de afgifte

van het bevel om het grondgebied te verlaten geen zorgvuldig onderzoek van artikel 3 van het EVRM, in het licht van de gezondheidstoestand van verzoekster, heeft gedaan.

Waar verweerder nog aanstipt dat het thans voorliggende bevel om het grondgebied te verlaten niet gekoppeld is aan een gedwongen verwijdering, zodat de gemachtigde niet moest motiveren omtrent de elementen vervat in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, kan de Raad niet zonder meer volgen.

Vooreerst blijkt uit artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing tot verwijdering de minister of zijn gemachtigde rekening moet houden met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land. Het betreft dus een beslissing tot verwijdering en geen gedwongen verwijdering. Volgens artikel 1, §1, 6° van de Vreemdelingenwet is een beslissing tot verwijdering, de beslissing die de illegaliteit van het verblijf van een vreemdeling vaststelt en een terugkeerverplichting oplegt, zoals de thans bestreden beslissing. Bijgevolg moest de gemachtigde ook in het licht van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet met de gezondheidstoestand van verzoekster rekening houden bij het nemen van het bevel om het grondgebied te verlaten. Het feit dat in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet zelf geen formele motiveringsplicht verscholen ligt, houdt niet in dat de gemachtigde er op grond van de formele motiveringsplicht niet moest over motiveren (RvS 22 januari 2024, nrs. 258.519, 258.522, 258.523, 258.525, 258.526 en 258.536).

De Raad herhaalt dat, gelet op het feit dat het bevel om het grondgebied te verlaten de verplichting oplegt om het grondgebied te verlaten én een terugkeerverplichting oplegt, reeds bij het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten een onderzoek naar artikel 3 van het EVRM moet gebeuren (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723). Dit is in casu niet gebeurd.

Het verweer in de nota met opmerkingen doet geen afbreuk aan het voorgaande.

Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van het bevel om het grondgebied te verlaten van 22 februari 2024.

4. Over de ontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring van de terugdrijving in zaak RvV X

Onder punt 3. is de Raad overgegaan tot de nietigverklaring van het recentere bevel om het grondgebied te verlaten van 22 februari 2024. Bijgevolg stelt de Raad vast dat verzoekster geen enkel voordeel meer kan halen uit een eventuele vernietiging van de oudere terugdrijving van 4 december 2023.

Bijgevolg heeft verzoekster geen actueel belang meer bij dit beroep tot nietigverklaring tegen de terugdrijving, waardoor dit beroep onontvankelijk is.

5. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring, gericht tegen de terugdrijving van 4 december 2023, is onontvankelijk. De vordering tot schorsing werd reeds verworpen bij arrest nr. 298 622 van 13 december 2023.

Verzoekster partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten van 22 februari 2024. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

Het beroep tot nietigverklaring, gericht tegen de terugnrijving van 4 december 2023, wordt verworpen.

Artikel 3

De beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, thans de Minister van Asiel en Migratie, tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) van 22 februari 2024 wordt vernietigd.

Artikel 4

De vordering tot schorsing, gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 22 februari 2024, is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juni tweeduizend zesentwintig door:

A. MAES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERKIMPEN

A. MAES